

คุณยายทำนายฝัน

วันหนึ่ง หลังจากเคี้ยวแป้งสมาธิเข้าจรดเย็น เย็นจรดเที่ยง ค็น ติดต่อกันมาจนกระทั่งถึงวันที่ ๘-๙ วันนั้นพอ ๙ โมงเช้า ก็รู้สึกโหยเพราะลุนนั่งมาตลอด นิมิตอะไรก็ไม่เกิด ท้อขึ้นมา เลยล้มตัวลงนอนแล้วฝันไป

ในฝันนั้น เห็นเจ้าเพื่อนผู้หญิงคนหนึ่ง ซึ่งปกติเจอหน้า กันที่ไร เป็นต้องรู้เข้ามาเตือนเสียงลั่นว่า

“ระวังนะฝึกสมาธิมากๆ เดี่ยวจะบ้า !”

ในฝันว่า นั่งสมาธิอยู่ดีๆ เจ้าเพื่อนคนนี้ก็หันยื่นหน้า ยาวมาเตือนอีกว่า

“นี่เผด็จ ระวังเป็นบ้านะ”

เนื่องจากจำคำแนะนำของคุณไชยบุญย์ได้แม่นยำว่า เห็นนิมิตอะไรให้บันเป็นองค์พระให้หมด ก็เลยเอื้อมมือไปตบ หน้าเจ้าเพื่อนตัวดีเสีย ๒-๓ ผลัวะ ตั้งใจจะบันเป็นพระพุทธรูป

แปลก... เจ้าเพื่อนนั้นกลายเป็นพระพุทธรูปเหมือนใจ คิดนั่งอยู่กลางห้องดิบตีตีเดียว แล้วเห็นหลวงพ่อวัดปากน้ำ มองผ่านกระจกใสๆ มาด้วยสายตาดูๆ คล้ายจะบอกมาให้ ตั้งใจนั่งสมาธิให้ดี

แค่นั้นยังไม่ตื่น ผันต่อไปอีกว่า ตัวเองสวมเกราะทองชุด นักรบจีนโบราณ ยืนอยู่ริมทะเล รู้ในฝันว่า มีหน้าที่ชนคน ข้ามทะเล

ฝันได้ ๓ ฉากก็ตื่น รู้สึกใจชื้นว่า ถึงนั่งกำหนดนิมิตองค์ พระแล้วไม่เห็น ก็ยังดีที่ได้เห็นในฝัน แล้วก็มีความสุขอยู่ลึกๆ เล่าให้คุณยายฟัง คุณยายบอกว่า

“พระนิพพานท่านสอดละเอียดลงมาบอกหน้าที่ให้”

อยากจะคิดว่าคุณยายพูดเล่น แต่อยู่ด้วยกันมาเป็นปีไม่เคยเห็นท่านพูดเล่นก็เลยต้องหยุดคิดทบทวนดูตัวเองว่าจริงๆ แล้วเราไม่ใช่คนฝันบ่อย นานๆ จะฝันสักที แต่ฝันที่ไร้มักจะ ฝัน

สมัยที่กำลังเรียนอยู่ที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เคยฝันว่าไปที่สระวายน้ำแห่งหนึ่ง เจอฝรั่งรูปร่างหน้าตาอย่างนั้นๆ ทั้งๆ ที่ไม่มีวีแววว่าจะได้ไปเมืองนอกเลย

แต่ ๓ เดือนต่อมา เกิดได้ทุนไปประเทศออสเตรเลีย ต้องพักการเรียนไว้กลางคัน ไปอยู่ที่นั่นได้ประมาณ ๑๐ วันก็ไปที่สระวายน้ำแห่งหนึ่ง รู้สึกคล้ายคลึงคล้าว่าเคยมาเห็นฝรั่งยืนอยู่ขอบสระ ๒-๓ คน มีความรู้สึกที่เคยเห็นมาก่อน แต่นึกไม่ออกว่าเคยเห็นที่ไหน

กลับมาหอพัก มาจดบันทึกประจำวันในสมุดประจำตัวเล่มเดิม พลิกไปเจอเรื่องที่บันทึกเกี่ยวกับความฝันคราวนั้นเอาไว้ ก็นึกออกทันทีว่า ทั้งสระวายน้ำ ทั้งฝรั่งพวกนั้นเราเคยเห็นในฝันนั่นเอง

การฝันเห็นเหตุการณ์ล่วงหน้าก่อนหลายวันหลายเดือนอย่างนี้ เคยฝันมาตั้งแต่เด็ก เพราะฉะนั้น ที่คุณยายบอกว่าพระนิพพานสอดคล้องเถิด คงไม่ใช่เรื่องที่เอามาล้อเล่น

ตอนนั้นรู้สึกแปลกๆ ว่าเราไม่เคยคิดจะบวช และถ้าจะบวชก็จะต้องมีลูกมีเมียเสียก่อน หน้าที่ชนคนไปนิพพานนี้น่าจะเป็นของพวกประพฤติพรหมจรรย์ ซึ่งไม่ใช่เราแน่ๆ

มาคิดดูอีกที เราก็ก่อนเคยคิดจะสร้างวัดสัก ๓ วัด อุทิศให้พ่อ ๑ วัด, แม่ ๑ วัด และครูบาอาจารย์อีก ๑ วัด ถ้าจะชนคนก็คงชนเข้าวัดนี้แหละ แต่เราคงไม่อยู่วัดด้วย เข้าใจเสียอย่างนั้นก็สบายใจ ไม่เสียโครงการแต่งงาน

ความจริงหน้าที่ชนคนเข้าวัดนี้ อาตมาถนัดมาก มาปฏิบัติธรรมที่บ้านธรรมประสิทธิ์ไม่นาน อาตมาก็ชวนน้องๆ ชมรมพุทธศาสตร์จากมหาวิทยาลัยต่างๆ มานั่งสมาธิกับคุณยายได้มากขึ้นๆ แต่เพราะความไม่รู้จักเลือกไม่รู้จักรองคน อาตมาจึงทำความเดือดร้อนรำคาญใจให้คุณยายมาก

ปกติคุณยายไม่ใช่คนช่างพูดช่างคุย และไม่ชอบคนพูดมากเพื่อเจ้อ แต่สำหรับอาตมาและคุณไชยบุญย์ คุณยายให้ความเมตตาอธิบายเรื่องละเอียดๆ ในสมาธิให้ฟังเสมอ แม้เรื่องความฝัน ซึ่งเอาแน่อะไรไม่ได้ คุณยายก็อุตส่าห์ตรวจดูให้อย่างละเอียด

คราวหนึ่ง เมื่อฝากตัวเป็นศิษย์คุณยายได้ประมาณ ๕-๖ เดือน คือประมาณกลางปี ๒๕๑๐ อาตมาฝันว่า นั่งอยู่ที่ศาลาแห่งหนึ่งเห็นหงส์ทองบินร่อนอยู่ไกลๆ ใครเห็นก็วิ่งตามไปหวังจะจับตัวตอนมันร่อนลงพื้นดิน

ในฝันอาตมานึกอธิษฐานว่า

“ถ้าเป็นบุญของเราขอให้หงส์ทองตัวนี้จงบินเข้ามาหาเอง ไม่ต้องให้ไปวิ่งไล่จับอย่างคนอื่นเขา”

พอจบคำอธิษฐาน หงส์ทองก็บินลงมาหาอาตมาจริงๆ เข้ามาหมอบให้อิงหลังแต่โดยดี รุ่งขึ้นเช้าจึงนำความฝันไปเล่าให้คุณยายฟัง คุณยายนั่งสมาธิตรวจดูสัก ๕ นาทีก็ลืมนตาจ้องมองอาตมาตาเขม็ง

“คุณเจ้จ พักนี้ไม่ค่อยนั่งสมาธิใช่ไหม?”

“ครับยาย ไม่ค่อยได้นั่ง งานมันมาก” อาตมาตอบรับเสียงอ่อย

“บอกแล้วไม่เชื่อ นี่กามกำเริบแล้ว”

คุณยายจิกหน้าอาตมาต่อหน้าลูกศิษย์ของท่านที่นั่งหน้าสลอน คุณยายนะคุณยาย สอนอาตมาแบบผ่าตัดสดๆ ไม่นัดยาชาเลย

อาตมารู้ตัวเองอยู่เหมือนกันว่า ถ้านั่งสมาธิน้อย ฤทธิ์เจ้าชู้ก็โผล่ขึ้นมาเหมือนกัน แม้ผู้หญิงชาวบ้านธรรมดาๆ ชีวีวีชีห์เร่ร่อนในบางคราวก็เห็นเป็นสวयไปได้ อาตย์ที่คุณยายรู้เท่าทันไปเสียหมด และวางแผนสะกดกันไว้ได้ทุกที อาตมาจึงเอาตัวรอดได้บวชมาจนทุกวันนี้

อีก ๕-๖ เดือนต่อมา หลังจากฝึกสมาธิกับคุณยายมาได้ประมาณ ๑ ปี ตรงกับต้นปี ๒๕๑๑ อาตมาก็ฝันว่า นั่งเรือไป ๔-๕ คน เรือลำนี้แปลก ไม่มีเครื่องยนต์ หลวงพ่อธัมมชโย ตอนนั้นยังไม่บวช ยังเป็นคุณไชยบุญ สุธริผล ทำหน้าที่ถือท้าย อาตมาขึ้นอยู่หัวเรือ คอยชี้ให้แะรับคนที่ขึ้นน้ำท่วมไปติดอยู่เกาะแก่งต่างๆ ที่ห้อยโหนอยู่ตามต้นไม้ก็มี อาตมาชี้ไปตรงไหน นายท้ายก็แะรับให้ทั้งหมด พอคนเต็มเรือ ก็ไปส่งขึ้นฝั่งเสียทีหนึ่ง

มืออยู่คราวหนึ่ง เรือบรรทุกทุกคนมากเกินไปกำลังจึงคิดว่า ต้องช่วยกันกู้เรือ พรรคพวกที่มาด้วยกันถูกน้ำพัดหายไป เหลืออยู่เพียง ๓ คน คือ หลวงพ่อธัมมชโย อาตมาและคนที่มาด้วยกันแต่ตันอีก ๑ คน

นึกหวาดๆ ในคำทำนายอยู่เหมือนกัน แต่ก็ไปเล่าให้คุณยายฟัง คุณยายบอกว่า

“นั่นเป็นหน้าที่ของคุณ คุณอธิฐานร่วมกับคุณไชยบูลย์ มาว่า จะช่วยกันเรือสัตว์ ขนสัตว์ ตามแบบอย่างนักบำเพ็ญบารมีทั้งหลายในอดีต พรรคพวกที่ตกน้ำหายไป คือคนที่บารมียังหย่อนอยู่ เขามาช่วยงานได้ระยะหนึ่ง ก็จะเปลี่ยนใจไปมีครอบครัว เลี้ยงลูกเลี้ยงเมียตามประสาโลกๆ ของเขายายช่วยอะไรไม่ได้” แล้วยายก็สั่งต่อ

“คุณเจ๊จนะ คุณต้องทำหน้าที่เป็นเสากระโดงเรือ คุณไชยบูลย์จะถือท้าย แต่ทำงานต้องรู้จักประมาณกำลัง ถ้างานใหญ่หนักจะไปไม่รอด เพราะหนักเกินไปกำลัง เล็กนักก็ไม่พอมือเสียเวลาทำ”

อาตมาขอรับรองให้คุณยายแก้ไข เพราะสงสารเพื่อนที่ตกน้ำไป แต่คุณยายบอกว่า

“มารมันสอดละเอียดยแล้ว แก่ยาก ผังสำเร็จเป็นอย่างนี้เสียแล้ว”

วันนั้นคุณยายชี้คุณของการประพาศพรหมจรรย์ และโทษของการครองเรือนมาก แต่ถึงขนาดนั้น อาตมาก็ยังไม่

คิดจะบวชอยู่นั่นเอง

ต่อมาอีกประมาณ ๓ เดือน อาตมาก็ฝันว่า ได้ม้าม้า ๑ ตัว ม้านี้แปลก มีฤทธิ์มาก ขนาดยอเดาสูงแหลมเหมือนปลายเข็ม ม้าก็ยังพาอาตมาขึ้นไปได้ กระโดดจากยอดเขาหนึ่งไปอีกยอดเขาหนึ่งก็ได้

อาตมาบังคับม้าให้ต้อนคนจำนวนมากขึ้นเขา เพราะน้ำกำลังจะท่วม ม้าก็ช่วยต้อนคนให้อาตมาได้ตามความต้องการทุกอย่าง เสียผู้คนอิงคะนึงไปหมด ขึ้นเขาต่อเนื่องกันทั้งวันทั้งคืนไม่รู้จบ

เอาความฝันไปเล่าให้คุณยายฟังอีก คุณยายบอกว่า

“ถ้าคุณตั้งใจประพฤติธรรมไปเรื่อย ๆ คุณจะสามารรถช่วยชาวโลกให้เข้าถึงพระรัตนตรัย และชวนมาปฏิบัติธรรมในพระพุทธศาสนาได้มาก เป็นปรากฏการณ์พิเศษของยุคนี้”

ตอนนั้นอาตมาฟังคุณยายทำนายฝัน ก็คิดคล้อยตามไปว่า เราคงเหมือนอนาถบิณฑิกเศรษฐี เป็นกองเสบียงให้พระศาสนา เราจะช่วยกันทั้งครอบครัว ทั้งลูกทั้งเมียเลย อาตมายังไม่คิดเลิกล้มโครงการแต่งงานอยู่ดี

ต่อมาถึงปลายปี ๒๕๑๒ ได้ที่ดินสร้างวัดจากการบริจาคของคุณหญิงประหยัด แพทยพงศาวิสุทธาธิบดี จำนวน ๑๙๖ ไร่ ที่จังหวัดปทุมธานี แต่ยังไม่ได้ลงมือสร้าง อาตมาก็ฝันแปลกๆ อีก

ฝันว่ามีขบวนแห่ ๓ ขบวนใหญ่ พอขบวนแห่นั้นเข้ามาใกล้ เห็นคุณยายนำ**ขบวนที่ ๑** คุณยายส่งนกยูงแก้วให้อาตมา ๑ ตัว ใหญ่ขนาดนกยูงจริงๆ สวยงามมาก เหมือนแกะสลักจากเพชร เป็นนกยูงเป็นๆ ในฝันรู้ว่าเป็นกายสิทธิ์ ดีใจมาก ก็กราบคุณยายถึง ๓ ครั้ง

ขบวนที่ ๒ เป็นขบวนของหลวงพ่อวัดปากน้ำ หลวงพ่อส่งราชสีห์แก้วให้ ๑ ตัว เป็นกายสิทธิ์เหมือนกัน พอกราบท่านแล้วท่านก็เลยไป

ขบวนที่ ๓ เป็นขบวนของหลวงพ่อธัมมชโย ท่านส่งครุฑแก้วกายสิทธิ์ให้

ในฝันนั้นอาตมาดีใจมาก แม้ตื่นแล้วก็ยังดีใจไม่หาย เพราะรู้สึกเหมือนรับมากับมือจริงๆ และเหตุการณ์เพิ่งผ่านไปมาหยกๆ พอไปเล่าให้คุณยายฟัง ท่านหัวเราะชอบใจ แต่เราชักผวา กลัวคุณยายบอกกามกำเริบอีก แต่ท่านอธิบายอย่างอารมณ์ดีว่า

นกยูง หมายถึงว่าจะเป็นที่รักที่พอใจ

ราชสีห์ แสดงถึงความมีอำนาจ ไปถึงไหน จะเป็นที่เกรงใจถึงนั้น

ครุฑ หมายถึงการเผยแผ่พระพุทธศาสนาจะขจรขยายไปทั่วโลก

พร้อมกันนั้น คุณยายก็กล่าวยืนยันว่า

“งานสร้างวัดทุกอย่างจะสำเร็จ ไม่ว่าอุปสรรคจะเป็นอะไรก็ชนะหมด”

ฟังคุณยายทำนายเหตุการณ์ล่วงหน้าอย่างนี้แล้ว ทำให้อาตมาย้อนนึกไปถึงคำทำนายของหลวงพ่อบุญธรรม วัดเขาแหลม จ.กาญจนบุรี ซึ่งอาตมาเคยไปฝึกสมาธิกับท่านเมื่อครั้งที่ยังเรียนอยู่ชั้นมัธยม ๘ โรงเรียนเตรียมอุดม ก่อนท่านจะมรณภาพได้กล่าวกับอาตมาว่า

“หมั่นรักษาเนื้อรักษาตัวให้ดี ต่อไปข้างหน้า ชื่อคุณไปถึงไหน พระพุทธศาสนาจะไปถึงนั้น”

ตอนนั้นอาตมาคิดว่า ตัวเองคงมีชื่อเสียงไปไกลอย่างขุนแผน ยังไม่คิดบวช

อาจารย์ผู้นี้ ท่านสอนทำสมาธิแบบกำหนดลมหายใจเข้า-ออกไว้ที่กลางท้อง แล้วภาวนาเป็นมรณานุสติว่า “ตาย ๆ ๆ ๆ...” ท่านบอกว่า

“ถ้าตั้งใจปฏิบัติธรรม พระสัมมาสัมพุทธเจ้าจะเสด็จมาประทับอยู่ในตัวของทุกคน”

ท่านยังบอกอีกว่า ตัวของท่านเอง เวลาไปไหน วันไหน นั่งสมาธิแล้วสบายๆ จะเห็นพระพุทธรูปเจ้าใส ชัดเจน เหมือนทำด้วยแก้ว มานั่งอยู่กลางท้อง บางวันพูดกันไต่ย็น บางวันก็ไม่ได้ย็นแล้วแต่ว่าสมาธิดีไหม

ตอนนั้นอาตมาแย้งท่านไปข้างๆ คุณๆ ว่า

“พระพุทธเจ้าจะมาอยู่ในห้องได้อย่างไร หมอผ่าตัด
คนไข้ไม่เห็นเคยเจอเลย”

ท่านก็ตอบว่ามันเป็นของละเอียด ให้ฝึกไปอีกหน่อยก็
จะเข้าใจเอง